

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kővölgyi-ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9-11 óra között.
Borony, Ester-utca 325. sz. a.
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt felelve 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábszoros hirdetés helye 5 kr (1-10 sor)
helye 50 kr.) Nagybíró és többszöri hirtet-
éseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-térre 10 kr.
Hirdetéseket és nyílt-térre előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

84. szám.

Brassó, Csütörtök, július 28-án.

III. évfolyam 1887.

Kereskedő ifjak kongresszusa.

Magyarország kereskedői s kereskedő ifjai augusztus hó 14-én s 15-én országos kongresszust tartanak Kolozsvárott, hogy megbeszéljék közös ügyeiket, utat s módot találjanak a hazai kereskedelem emelésére és egyuttal megalakítsák a magyar kereskedő ifjuság országos szövetségét.

Századunk ezen tizede a kongresszusok korszakának mondható. Apró-cseprő kérdések megbeszélésére kongresszusok hivatnak egybe, úgy hogy ma már alig van kérdés a társadalomban, mely kongresszus tárgyát nem képezte volna.

S ha ily kongresszus-divat közepette egyik mégis feltűnik, úgy annak bizonyára nagyobb fontossággal is kell bírnia. Ilyen a kereskedő ifjak kongresszusa s az országos szövetség eszméje is.

A magyar kereskedelem még nagyon háttérben maradt a művelt nyugot kereskedelmével szemben. Sokféle ok játszott itt közbe, de a sok között nem épen a legutolsó azon sajátos körülmény, hogy kereskedőink s különösen az ifjabb nemzedék még nem tudta feltalálni a közös érdeket s mindaddig idegenkedett a társulás eszméjétől, mely pedig egyedül képes hatalmas kereskedő-elemet s ezzel együtt kereskedelmet teremteni. Már pedig, hogy ez mielőbb meglegyen, fontos állami érdek parancsolja, mert tény az, hogy a nemzeti közvagyonosodás gyarapításának szolgálatában egy erős kereskedő-osztály nem csekély tényező.

Ma, a mezőgazdasági válságok korszakában agrár államoknak legkevesebb kilátásuk lehet. A hol hanyatlik a mezőgazdaság, ott helyébe kereskedelemnek, iparnak kell lépnie. Csak e kettő képes ma már egy nemzetet és államot hatalmassá, gazdaggá tenni. S ha van állam a kontinensen, melynek erre égető szüksége van s a mely ezenkívül már természeti fekvésénél fogva is hivatott erre, — úgy hazánk az.

Hiába sóvárgunk politikai függetlenség után, ha nincs anyagi függetlenség. Ezt pedig csak ipar és kereskedelem teremtheti meg. — A mi nálunk a beltermelés és fogyasztás nem fog felülkerekedni az idegen behozatal fölé s a mi kiviteliünk nem lesz nagyobb beho-

zatalunknál, addig közgazdasági függetlenségről szó sem lehet. Lehet hatalmas iparunk, de ha nincs hatalmas kereskedelmünk, e célt elérni nem fogjuk.

Magyarország közvagyonosodása igen sok tekintetben a kereskedők kezében van, a miből egyuttal az is következik, hogy kereskedőinknek az állam jólétének emelése körül igen nagy feladatai és kötelességei vannak.

Nem panaszkodhatunk, hogy kereskedő-osztályunk java része nem törekednék komolyan e kötelesség teljesítésére. Csakhogy ez a múltban nehéz volt, mert a kereskedői, mint ipari pálya bizonyos kicsinylés tárgya volt.

Mióta azonban a mi társadalmunkban is gyökeret vert a művelt nyugot erkölcsé, mely a hazafi babérjait a becsületes munkának ítéli oda; mióta nálunk a kereskedői pálya tiszteltté és becsültté lett, azóta jobbaink is e pályát választják s a magyar kereskedelem óriási léptekkel haladt.

De ez a haladás még korántsem kielégítő. Legfeljebb csak buzdító lehet további fáradoztatlan tevékenységre. Azonban mai kereskedőink már képtelenek lesznek e nehéz feladat megoldására. Az övék a jelen, a fiatalságé a jövő. A feladat java része ezekre vár. Mert a magyar kereskedőknek nemcsak az a fontos feladatuk van: virágzóvá tenni hazánk kereskedelmét, hanem fennáll még az a szent kötelességük is: magyarrá tenni e kereskedelmet.

E feladatok várnak a mai kereskedő ifjuságra. Ezeket pedig addig megoldani lehetetlen, míg a kereskedő-elem mint széthullott kéve él a társadalomban; míg képviselői hivatásuk magaslatára nem emelkednek s míg áthatva nem lesznek ama tudattól, hogy mind ez közös érdekek s hogy e közös érdeket egy kalap alá hozni elengedhetetlen kötelesség. Vagy más szóval: Magyarország kereskedelmének soha a kor színvonalára emelkednie s magyarrá a szó nemesebb és valódi értelmében lenni nem lehet, míg kereskedő ifjuságunk társulni, szövetkezni nem fog. A mi nehéz, csaknem legyőzhetetlen az egyesnek, könnyű lesz az összeségnek.

Az egész művelt világon a szövetségek korszakát éljük. S ez nagyon természetes. Az erők szétforgácsolása, az egészségtelen verseny

kényszerítőleg követelte a társulást. S ha a mi kereskedő ifjuságunk saját maga jól felfogott érdekében azt akarja, hogy jövőben a hazai társadalom irányadó s legszilárdabb közép-osztályát a kereskedő-osztály képezze, akkor erre csak egy mód van: a társulás, az országos szövetkezés. Egy gondolatnak kell áthatni Magyarországot összes kereskedőit északtól délig, keletről nyugotig. Ezt pedig csak országos szövetség által lehet.

A kolozsvári kongresszussal egyidejűleg meg fog alakulni a „Magyar kereskedő ifjuság országos szövetsége” is. Főöslegesen mondanunk is, hogy részünkről örömmel üdvözljük az új szövetséget, — mert hisz mi benne látjuk kereskedelmünk egy szebb jövő képét feltűnni; mert e szövetségtől várjuk már most, hogy a magyar kereskedő ifjuságot hivatása magaslatára emelje, hogy szolgálja kereskedelem által e hazát, hogy járuljon hozzá édes hazánk szellemi s anyagi jólétének emeléséhez, hatalmának öregbítéséhez.

Csakhogy a munka e szövetség létesítésével még nem teljes. Az ifjuságot magára hagyni nem szabad, s Magyarország kereskedelmének csak akkor fog ismét feltűnni csilaga — mint volt a tizenötödik században is — a mikor e szövetségben képviselve leendő egész Magyarország kereskedelmi világa. Hogy pedig ez megtörténjék, azt készítik elő az évenkénti kongresszusok. A jégtábla vastag és kemény még, nehezen repeszthető. De ha egyszer megrepedt, hasadni fog s tágabb tért nyitni egy egészségesebb, szabadabb áramlatnak.

Belföld.

Brassó, jul. 27. A pénzügyi közigazgatás terén tervezett reformokról a „Magyar Tisztviselő” a következőket írja: A pénzügyi igazgatóságok, kataszteri nyilvántartási felügyelőségek, illetékkiszabási hivatalok mai alakjukban megszűnnének s a pénzügyi közigazgatás összes funkcióit alsó fokon a királyi adóhivatalok, felső fokon a megyei adó-, helyesebben pénzügyi felügyelőségek s legfelsőbb fokon a közigazgatást illetőleg a m. kir. pénzügyminisztérium, a bíróságot illetőleg pedig a pénzügyi közigazgatási bíróság teljesítené. E szerint A) a kir. adóhivatalok hatásköre kiterjedne: a) azon adók kivetésére, melyeket most a kir. adófelügyelőségek vetnek ki; b) azon

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Csehországi cigány népmese.

Egyszer egy cigánynő jövedt mondott egy leánynak és egyebek között azt is mondá neki, hogy egy fekete ur szereti őt. Azonban midőn a cigánynő kérte, hogy a leány fizessen meg neki, ez így válaszolt:

»Nincs nekem semmim, öreg anyó, adj te egy krajczárt, hogy adhassam azt neked. De mondd meg, kérlek, annak a fekete urnak a nevét.»

Erre a cigánynő haragra lobbantva felel: »Az ördög tudja a szeretőd nevét, az elég fekete.»

Tanulság: Elvisz az ördög, ha cigánynőtől lopsz valamit.*)

Utazás az alvilág felé.

(A brassói m. kir. állami főreáliskola tanulmány-utja.)

(Folytatás.)

A merengésnek azonban nem volt helye, mert csakhamar a barlang ürege ásitott reánk. Mint tegnapot fogva jó barátok, serényen beléptünk s hangos pisztolylövéssel kívántunk »jó reggelt«, mit öreg barátunk szünni nem akaró morajjal viszonzott. Erre a

biztatásra azután meggyújtók gyertyáinkat s a már tegnap megtekintett első és második terem mellé-oduival együtt jobb kézre hagyva, uttalan utakon elindulánk az alvilág felé. Az első terem nappal egészen világos, a másodikban is meg lehet még különböztetni a tárgyakat, de a harmadiktól kezdve mindvégig teljes sötétségben mozog az ember. Az első teremről balkézre tartva, nappali fény szűrődik be s ha ezt követjük, csakhamar egészen szabályos szádára bukkanunk, mely a barlang második száját képezi; erről az oldalról azonban a barlangot megközelíteni alig lehet, mert a nyilas meredek sziklafalon, jelentékeny magasságban van. Innen visszatérve, csaknem a földig érő cseppkőárpit alatt kell átbujnunk, hogy a harmadik, elég szűk s meredek talaju terembe jussunk, melyből — keleti irányban — elég tágas folyosószzerű üreget érünk, nevezhetjük negyedik teremnek. Itt az üreg feneke a tetőről levált, különben is nedves, barlangi iszappal bevont, nagyon sikamlós hegyes sziklatömbökkel oly sűrűn van eltorlasztva, hogy csak nagy óvatossággal lehet tovább haladni. Az üreg meglehetősen hosszú, zord kinézésű folyosót képez, közepe táján egy körülbelül koczkaalakú roppant sziklaóriás zárja el az utat, melyet vezetőnk »szuszék«*) gyanánt siet bemutatni. Ezt nagy bajjal megkerülve, észak felé kell tar-

tanunk s szemeink előtt egy nagyon meredek és a tetőről lezuhant szikladarabokkal behintett, magas boltzatu lejtő bontakozik ki gyertyáink halovány fényénél, ez az ötödik terem, mely zordonság tekintetében sokszorta túlszár a folyosó előbbi ágánál. Egyenkint, egyik kezünkben magasra emelve az égő gyertyát, a másikkal a kiálló sikamlós szikla-parkányzatba fogódzva, kapaszkodunk a nyaktörő meredeken. Az ut farsztó s veszedelmes és sok idő telik bele, míg az elkárhozott lelkek módjára, pislogó mécsessel, nesztelen tovavonuló csapat a meredély telején összeverődik. Itt megállapodunk, mert vezetőnk állítása szerint: a »templomban« vagyunk, (hatodik terem) s ez az előttünk meredő szirt: »az oltár«. Husz gyertya fénye nem képes a rendkívül tágas üreget bevilágítani, miért is elhatároztuk, hogy egyikünk álljon az oltár mellé és gyujtsa meg egyetlen magnesium gyertyánkat, s addig mi lehetőleg előre haladunk, hogy kellő távolól tekinthessük át a roppant dimenziókat sejtető üreget. Megindulunk tehát, de tétovázva állapodunk meg ismét, mert hiszen valóságos pokoli mélység tátong alattunk, s a levezető meredek, sziklagörgeteggel borított lejtőn elég egy csuszamlás, hogy az ember a napvilágot többé meg ne lássa. A derék »doktor ur« azonban szóra sem méltatja aggodalmainkat, hanem hetvenöt éves embertől nem remél ruganyossággal bocsátkozik le az »isten útjára«. Már nyenkor alkunkak

*) Jesina József csehországi lelkész »Romani Csib«-jéből fordította

*) Szuszék (korántsem szuszék), hombárt jelent, melyben a székely köznyelv a szemes életet tartogatja.

adók felülvizsgálatára, melyeket most és ezután is a községi közegek vetnek ki; c) az adókiadó bizottságokban a kincstár képviselőre; d) az illetékek kiszabására; e) a községi közegek által eszközölt végrehajtások ellenőrzésére; f) azoknak a (100 forintot felül levő) kincstári követelések behajtására, melyek most a szolgabírók hatáskörébe tartoznak; g) a kataszteri nyilvántartási hivatalok teendőire; h) a kincstári értékek kezelésére, mai hatáskörük szerint. E kikerekített hatáskör mellett a kir. adóhivatalok személyzete is szaporítottatnék jogvégezeti elemekkel, s a kir. adóhivatalok főnöki teendőit nem a pénzügyi pénztárnok, hanem egy jogvégezeti pénzügyi titkár látná el, kinek vezetése alatt a különböző osztályok szolgálatait részint jogvégezeti fogalmazók, részint a mai pénztári személyzet teljesíti.

B) A megyei pénzügyi felügyelőségek hatáskörét képezendi: a) a pénzügyi felügyelő, mint szakreferens, tagja leendő a közgazgatási bizottságnak; b) a pénzügyi felügyelő látja el a pénzügyigazgatóságok mai teendőit, a fogyasztási adókat, monopóliumokat stb. illetőleg, s így alá lesznek rendelve a kir. adóhivatalok, pénzügyi biztosságok, vám- és sóhivatalok; c) végzi a nyilvántartási felügyelők teendőit; d) az alárendelt hivatalok működését ellenőrzi; e) az adófelszámolási bizottságokba kincstári képviselőt küld; f) bíraskodik a kir. adóhivatalok által kivetett egyenes adók és illetékek ellen intézett fellebbezések s a behajtás körül fölmerült panaszok fölött. A megyei pénzügyi felügyelőség személyzete állani fog: egy pénzügyi tanácsos mint főnökből, megfelelő számú pénzügyi titkárral és fogalmazókból, mint referensekből, ezenkívül a segéd- és kezelőszemélyzetből s a mellérendelt számvevő osztályból.

K ü l f ö l d.

Brassó, jul. 27. Teljesen illetékes helyről az a biztosítás érkezik, hogy Oroszország nem fog tovább akadályokat gördíteni Koburg herceg megválasztása elé, minthogy egyrészt attól tart, hogy Bulgária köztársaságáá proklamáltatnék, másrészt pedig Koburg hercegtől oly ígéreteket vett, melyekkel ez időszerint meg kell elégednie.

A Havas-ügynökség jelentése szerint az Ebenhaltból érkezett legújabb hírek nem kedvezőtlenek Bolgárországra nézve.

Másrésztől Konstantinápolyból következőket jelentik: A bolgár ügyek a porta köreit nagyon aggasztják. Mivel bizonyos, hogy a szultán nem erősíti meg Coburg herceg megválasztását, attól tartanak, hogy ez okból a regensségre az országban komolyabb bonyodalmak várnak.

A pápa levelében, melyet Rampellához intézett, Ausztria-Magyarországra vonatkozólag a következőket foglaltatnak: Ausztria és Magyarország uralkodójának és családjának istenfélme és odaadása a szentszék iránt, a vatican és a monarchia közötti viszonyt a lehető legjobbra teszi. Ennek folytán és azon férfiak segítségével, kik az uralkodó bizalmát bírják, lehetővé lesz, hogy Ausztria-Magyarország vallásügyi érdekei

nincs helye, ki jószántából, ki a példa hatása alatt, megindult a csapat. Valóban „Isten útja“, mert szerencsésen, ép tagokkal érkezünk meg alant s letelepedvén a kínáló szikla-padokra, meggyújtjuk a magnesium-gyertyát.

Az oltár tövében fellobbanó kékes-fehér fényforrásból átható világosság özönlik szerteszét és szemkápráztatón verődik vissza az oltár mögötti hófehér mészfalról. A ferde oszlop-alaku oltár körvonalai élesen válnak ki az azt körülözlő fényből; előtte vad rendtelenségben egymásra torlódott sziklagörgeteg, mint megannyi lenyűgött alvilági szörny s a minderre ráboruló gyémántgyöngyös vízesésekkel behintett csúcs-íves boltozat betetőzi e túlvilági képet. Mikor javában álmélkodnánk, kialszik a magnesium-sodrony, s mivel gyertyáinkat már előbb elfújtuk, teljes sötétségben maradunk s visszafojtott lélegzettel hallgatózunk. A boltozatról aláhulló vízesések tompa csengéssel verődnek a sziklaomlatokhoz; hangokat vélünk hallani, majd a közelben, majd elenyésző távolban, léptek nesze üti meg fülünket és saját szerű sóhaj rezgi át a levegőt. A legbátrabb embert is félelem szállná meg, ha csak egy félórát is időzne így egyedül e helyen.

Tűnődésünkben a vezető szava riaszt fel: „No csak gyujtsunk világot, mert itt a hátunk mögött van a szőlőkő.“ Hamarosan megtörténik s a templom második üregében egy hatalmas, a boltozatról szabadon alácsüngő sziklatömb ragadja meg figyelmünket; valóban sok hasonlatossága van egy szabadon felfüggesztett szőlőfürttel.

(Vége következik.)

elősegítenek, és az esetleges nehézségek teljes egyetértéssel szabályoztatának. A pápa ezután Franciaországgal foglalkozik, melynek azt kívánja, hogy egyetértés vezérelje tetteit; foglalkozik azután Spanyolországgal, Portugállal, Belgiummal és Poroszországgal is, mely legutóbbira nézve megjegyzi, hogy szükséges lesz a vallásügyi kibékülést folytatni és végbevezetésre juttatni. Ugyanazon figyelmet fogja a pápa Németország többi államaira nézve is tanúsítani és azt óhajtja, hogy a többi országok is — nevezetesen Bajorország is a jó utra térjenek. Az angol gyarmatokra és Oroszországra nézve a pápa azt kívánja, hogy az egyháznak utat nyissanak.

Egy kiváló férfi ott Erdély északi részében.

— Román lapszemle. —

Nagyon rossz lábon áll a román passivitátpárt szénája s a mi legfigyelemreméltóbb, erről nem a magyar, hanem az erdélyrészi román nemzetiségi lapokból győződünk meg. Ismerjük hazánk azon vidékeit, a melyeken a románjaink magyar honpolgárok túlnyomó számban laknak s azt tapasztaltuk, hogy a Brassótól és Szébestől mind távolabb-távolabb lakó románok — Fogaras vármegye kivételével — számba sem veszik a n.-szebeni konferencia unióellenes határozatait. — Máramaros, Naszód-Beszterce, Szolnok-Doboka, Szilágy, Bihar vármegyék s ez évben még Zaránd vármegye is tisztelték a n.-szebeni konferencia határozatait s ott hagyták azokat a faképnél.

Csak úgy ömlenek a keserves tudósítások Brassóba és Szébebe a szárazágokról, a tövisokról, a parasitákról — élődiokról, a natio kebelén nevelt háládatlan kigyókról. Csak úgy hull a káromlás a hazafiak fejére. Megjegyzem egyszersmindkorra, hogy ez a szó: patriota — hazafi — úgy a brassói, mint a n.-szebeni tribunisták lapban gunyképen használtatik minden magyarra, a ki egy morzsányit tesz társadalmi uton hazájáért, nemzeteért.

Azt sem árt tudni, hogy nem a brassói és szebeni román tulzó lapok szerkesztői azon okos emberek, a kik a hazafi nevezetét legelőbb alkalmazták mint gunyvevet. Így nevezték ezelőtt egy negyed századdal Romániában a csokj vagy conservatív lapok mind az egész szabadelvű román pártot, mely párt 25 év alatt oda emelte Romániát, a hol az ma áll. — Hányszor irták Goleksukól, Bretianókról Rosetiről és más derék román szabadelvű férfiakról gunyosan a a patrióta szót, mint előnevet! S mi lett az eredménye ennek Romániában? Az, hogy a szabadelvű párt soha sem volt erősebb ott, mint ma. Mi lett nálunk eredménye a nationalisták szerkesztőnek? Az, hogy nemcsak a szabadelvű párt lett itt is erősebb, életképesebb, mint valaha volt, de maga a románság nagy része elfordult tőlök s ma-holnap büszkeségének fogja tartani igen sok román, ha a „Gaz.“ és „Tribuna“ azzal tüntetik ki, hogy nem tartozik az ő táborukhoz, hanem a patriótákéhoz.

Mennél türelmetlenebbek lesznek azok ellen, a kik nem akarnak hallani a passivitásról, annál inkább apadni fog azon papok és nadrágos világiak száma, kik ez idig közönyösök voltak.

Terrorizmussal politikai pártot fenntartani képtelenség. A guny az, a mi a legélesebb sebet vág. Az a pellengérre állítás, — mit a brassói és szebeni tulzó román lapok, talán szerintök mint helyes taktikát elkövetnek, az fogja megboszulni magát és tönkretenni a passivitátpártot, ha ugyan még van, saját romlásukra dolgoznak s ezt a natio érdekében igen helyesen cselekszik.

Igaz, hogy ők azt hiszik — „Gaz.“ 151. — hogy ezzel a pellegérre állítással, mely szerint megbélyegezni akarják azokat, kik nem voltak passivisták, kifogják irtani a vetésből a tövist, azaz: a passivisták a gyönyörű vetés, az activisták pedig a tövis. Mi meg azt mondjuk erre, hogy vízzel együtt kiöntik a teknőből a gyermeket.

Mit akár a „Gaz.“ azzal mondani, hogy Magyarországon valaki nem pirul román kenyeret enni és mégis az ellenféllel szavaz, ennek szolgál? Hogyan ne tudnók mi ezt! A román középiskolánál tehát Naszódon, Balázsfalván, a pap- és tanítóképezdében a szegény román fiút, ha jól tanul, ösztöndíjban részesítik, sőt alkalmat nyújtanak neki, hogy felsőbb iskolákat is végezhesen.

Már most a „Gaz.“ szerint az ilyen egyén román kenyeret eszik, azon lett tanult ember és ebből aztán az következik, hogy legyen passivista. Szógleben a bot: tehát esni fog. Csereg a szarka: tehát vendég jó a házhoz.

Ugyan melyik isko'a köti az ösztöndíj ahhoz a feltételhez, hogy a ki azt élvezendi, kötelezi magát, hogy mint honpolgár passivista lesz? Ezért bizonyos ösztöndíj senkinek sem osztogatnak. Avagy csak az-e

az igazi vérű — román verde — román, a ki passivista? A „Gazeta“ szerint csakis az, mert így okoskodik:

„Azon románok, kiket román anya nevelt és táplált és kik tanulmányait ösztöndíjjal végezték, ma a román nemzetiség ellen eszközül használtatják magukat. Ugyan mifele eszközül? Ah, vagy úgy! Elárulják véreiket, egyik kortes, a másik bizonyos kulturegyleti közlőnyél szerkesztő lesz, a harmadik titokban működik, irigységből vermet és, hogy hü román férfiak bele essenek.

Na, lám, a ki képviselőt választ, a ki író, szerkesztő, a ki elkiáltja magát: ni ni! ott mozog a vakondok: az ilyenek mind hűtlen románok, árulók, már pedig a mig ilyen románok is lesznek, addig nem lehet a natiót a zsidó-magyar rémuralom járma alól alól felszabadítani. És a mi a legszebb, a ki így vélekedik, azt a „Gaz.“ un barbatu distinsu, azaz kiváló férfinak nevezi. Menyörög, villámlik brrrrrr! Czenkalji.

A huskérés Brassóban.

(Vége.)

Ez, Tek. városi képviselő, a magas miniszterium határozata egy analog esetben. Nálunk a viszony ugyanaz. Midőn válaszmányunk ezen miniszteri döntvényről értesült, elhatározta, még egy kísérletet tenni az ügy simább elintézésére s. p. hivatkozással az idézett miniszteri határozatra egy tiszteletteljes előterjesztést tenni Tek. városi képviselőhöz, kérvén: méltóztassék tekintettel a huskérésnek rendkívül fontos voltára, valamint a fennebb felhozottakra, úgy a városi, mint megyei közönség érdekében közbenjárni a másodfoku iparhatóságnál, hogy az a 29.290—IX. a. sz. idézett miniszteri leirat I. pontja alapján az ipartörvény 53. §-ának b) pontját alkalmazásba hozni, illetőleg a husárákat időről-időre hatóságilag szabályozni.

Ha csak egy lehetőség, úgy ki akarjuk kerülni az új versenyt s nagyon is előrehaladt tanácskozásainkat csakis azon biztos reményben szakítottuk félbe, hogy a Tek. városi képviselő figyelembe veendő ezen előterjesztésünket, minthogy mi ellenkező esetben teljes erőlyel fogunk egy husfogasztó-szövetkezet mielőbbi alakításához, a mi kissé bonyodalmassá módja e kérdés megoldásának s a helybeli mészárosoknak óriási versenyt nyújtana, de a közönség érdekei szempontjából a megoldás legrationálisabb s legbiztosabb neme.

Tek. városi képviselő! Mintegy 4—5 hónap óta a marha-hus ára Brassóban klgr.-ként 14 kiral emelkedett a nélkül, hogy ez idő alatt a szarvasmarha árai emelkedett volna. Ez minden család háztartásában igen nagy differenciát okoz, s ha átlag véve naponként csak három klgr. hus számítunk, úgy ezen önkényes áremelés egy családnál évenként 50 frt 40 kr különbözetet okoz, a mi pedig egy polgári család háztartásában tekintélyes összeg. A marhahus ára ma 40 kr, a mi kissé sok, csak példa gyanánt hozzuk fel, hogy a 40 kros marha-hussal szemben áll a juh-hus 28 krral, a mi nem áll semminemű arányban.

Mikor a Tek. városi tanács a husárák szabályozását kezdeményezte, hiányzott a támaszpont, melyet most az idézett miniszteri leirat nyújt. Mert tagadhatatlan, hogy a husárák felette s indokolatlanul magasak; hogy a szomszédos községekben — dacára azok jelzett viszonyainak a brassói husárákhoz — a husárák sokkal mérsékeltebbek, habár ott is igen magasak — tehát a mi esetünk ana'og azzal, melyet a hivatott miniszteri leirat tárgyal, és így kétség sem fér ahhoz, hogy a másodfoku iparhatóság a városi képviselő ez irányú óhajának feltétlenül helyet fog adni. A Tek. városi képviselő emelje határozattá s folyamodjék az iránt a II. foku iparhatósághoz, hogy az a felhozott okoknál fogva az ipartörvény 53. §. b) pontját léptesse életbe.

Ezt kérni, illetőleg a Tek. képviselőnél városunk lakossága érdekében kezdeményezni, célja ezen tiszteletteljes előterjesztésünknek.

Egyidejűleg azonban legyen megengedve még egy körülményre utalni. A közönség körében különféle hírek vannak elterjedve, hogy egyes mészárszékben beteg disznók s juhok husa kerül eladásra. Nevezetesen hangsúlyoztatik, hogy vörhenyes disznók husa hozatik be és himlős vagy más betegségekkel fertőzött juhok is vágatnak le, minthogy ez irányban semminemű ellenőrzés nincs.

Távol tőlünk, hogy bárkit is gyanúsítsunk, még kevésbé vádoljunk. Mindazonáltal kötelességünknek tartjuk a Tek. képviselőt s ülönösen a Tek. városi tanácsot erre azon tiszteletteljes kéréssel figyelmeztetni, méltóztassék szigorúan intézkedni az iránt, hogy valamennyi állat a vágóhidra kerülés előtt s a behozott husa kimérés előtt az erre hivatott állategészség-

ügyi közegek által megvizsgáltassék, a mit első sorban közegészségügyi okok követelnek, minthogy csak minden kétséget kizárólag a beteg állatok husának élvezete ártalmas az egészségre.

Tiszteletteljes kérésünket a Tek. városi képviselő bizalmas figyelmébe ajánlván s annak sürgős tárgyalását kérve, fogadjon kiváló nagyrabecsűlőnk kifejezését, melylyel vagyunk

A Brassói kereskedelmi és iparegyesület választmánya:

König János s. k.
II. elnök.

Szterényi József s. k.
titkár.

A „Kronstädter Zeitung” s a református templom.

(Folytatás.)

Azonban a reformáltak ezen illetén elutasítással nem elégedtek meg, hanem határozott választ sürgettek. Ekkor gondolta ki a tanács azon famosus tervet, a melylyel őket csúffá tegye; tudniillik, hogy adjon nekik templom-helyet, ha sürgetik: de olyat, hogy ne legyen köszönet benne. Így kelt az 1805. évi szept. 30-ki rezolúciója, mely a reformáltakat a Czigoniába utasítja templom-építésre. Igenis a Czigoniába, annak szélére és közvetlen szomszédságába. A Fekete-Utca-kapu előtt ugyanis a Nagy-Utca-kapu és Czigoniáig terjedve egy tömcsár állott ekkor s ennek alsó széle, a mint a Kr. Z. a dolgot elpalástolni akarva kifejezi, a magyar templom felőli részen lett templom-helyül a reformáltak számára kijelölve. A mint a reformáltak panaszkodtak, nem azért, hogy oda a fő nekebe építeni is lehetett volna, hanem az ő kicsufolásukra. És ezen szégyenletes manővert nem átalja a Kr. Z. egészen ártatlan képpel a ref. egyház terhére róni fel, mint vele szemben történt tisztességes eljárás. „Weiher vor dem Schwarzgässer-Thor“ zu nächst an der ungarischen Kirche“ ezen szavakkal hint port a világ szemébe a helyett, hogy nyíltan megmondaná, hogy a czigány-telep melletti mocsár széle.

Ez volt a czigonai templomhely valódi története s így értendők a Kr. Z. kifejezései: „Die löbl. Stadt-gemeinde bereits im Jahre 1804. hat sich ausgesprochen“. „Geeigneter schicklicher Ort“. „Weiher vordem Schwarzgässer-Thor. Megítélhető ebből a Kr. Z. eljárása, midőn ilyen tényeknek felbolygatása s még a reformáltak rovására való elferdítése által kívánja felháborítani a kedélyeket s provokál készakarva szemrehányást!

De hasonló ehhez e szijgyártó bástyi templomhely ügye is.

A reformáltak teljességgel nem értvén egyet a képviselő-testülettel abban, hogy az 1680-dik évi országgyűlési végzésben rendelt „alkalmas templomhely“ a Fekete-Utca kapu előtti „Weiher“ volna, s illedelemből elhívén azt is, hogy a szijgyártó-czéh bástyát nem lehet nekik adni, (nicht zrgestanden werden kann) az 1807-dik évben azon helyért folyamodnak a Klastrom-Utca-kapun kívül, a hol akkor az Ordonmanz ház állott. Meglepetésükre a tanács most, a mit nem kértek s mire nem is gondoltak, a szijgyártó-bástyát ajánlja — feltételek mellett. „Unter gewissen Bedingungen“, mint a Kr. írja. Hitte-e a tanács, hogy a reformáltak ezen terhes feltételeket elfogadják, a következők mutatja meg. A reformáltak azonban a feltételeket minden sulyos voltuk dacára kénytelenek voltak elfogadni s tervet készítették a bástya templommá való átalakítására. Ily célból építő-mester s épület-anyagok után látnak s a terhes feltételekről kiállított érvényt a tanácsnak beadván, a kulcsot a czéhtől akarják venni, hogy munkához kezdhessenek. Azonban alig lett ez köztudomású, rögtön lázas mozgalmat látunk ellene. A szijgyártó-czéh, melynek eddig hátróm éven át semmi ellenvetése nem volt, most rögtön megjelenik s óvást tesz a tanácsnál, hogy nem a bástya, hanem csak a hely és kőfal lettek átadva: a kőfalban levő fatornácot, belé épített vasak és kőfalon levő cserép-fedél ellenben a czéhnek maradtak s azok nekik adassanak vissza, továbbá minthogy az ablakok nyitása s más átalakítási munka alkalmával a czéh kertben levő fű és gyümölcsben kár eshetik, az építési munkálatok csak kora tavasszal vagy késő ősszel történhessenek. S midőn a reformáltak a kulcsokat kérték, a helyett ezen követelést mutatták, a kulcsokat pedig megtagadták.

(Folytatása következik.)

Egyletek.

A szepítő egylet közgyűlése.*)

A brassói szepítő egylet f. é. július 20-án tartotta idei rendes közgyűlését. Az egylet 1886. évi jelentéséből látjuk, hogy az egyletnek csupán 166 tagja van s p. ezek közt 10 testület, 130 német, 12 magyar s 11 román s 3 görög nemzetiségű tag. Ha ezzel

szemben összehasonlítjuk a szebeni hasonczimű egyletet, mely az 1886. évben 540 taggal birt 4392 frt. évi bevétellel, valamint azt, hogy ez nyolcz éves fennállása óta 27524 frtot adhatott ki szepítési czélokra, úgy bizonyára nagyon leverő azon tapasztalat, hogy a brassói szepítő egylet 1886-ban összesen 725 frt 51 kr. bevételt mutathat fel s hogy 7 éves fennállása óta alig 4000 frtot fordíthatott egyesületi czélokra.

Ezen részvétlenség oka egyrészt abban keresendő, hogy oly polgártársaink, kik nemcsak az évi 3 frt illetményt, hanem az 50 frtos alapítványt is könnyű szerrel fizethetnék, ezen egyletet tévesen úgy fogják fel, mintha ez pusztán Brassó város olynemű szepítésére való volna, hogy felesleges sétatereket létesít s így csak a lakosság igencselely részének előnyére működik, mint ilyen tehát pártolásra nem érdemes. Sokan, kik eddig szintén ezen nézetet vallották, már jobb meggyőződésre jutottak, tapasztalván, hogy ez egylet folytán a városnak már igen sok régi szennyhelye tűnt el, miáltal nemcsak a város külső képe lön kellemesebb, hznem kedvezőbb az egészségügy is.

Brassó távol vidékeken szép fekvésű város gyanánt dicsértetik. A természeti szépségek ezen dúsagdag tárházát, mely a multban felhasználatlanul hevert, értékesíteni; hivatása a szepítő egyletnek. Brassó hivatott nemcsak a mi udülésünkre szolgál, hanem nyaralójává válni a szomszéd Román a lakosságának, mely a román városok bűzhődt légköréből távozva, üdülést keres.

Ha sikerül a szepítő egyletnek e cél elérni s kiaknázva egyrészt a megmérhetetlen kincseket képező természeti szépségeket, másrészt egy hidegvíz gyógyintézetet s fürdőt, valamint olcsó és kényelmes nyári lakásokat létesíteni és ezáltal a távolabb vidékek lakosságának kellemes nyaralásra alkalmat nyújtani, úgy ez kétszeres előnyére fog szolgálni városunknak is, mely ezáltal új jövedelmi forrásokban fog részesülni a mi által legjobban lesznek az egylet ellenesei lefegyverezve. Tekintettel ezen egyesület ezen hivatott céljára, részünkről az egyletbe lépést melegen ajánljuk.

Magára a közgyűlésre vonatkozólag tudatjuk, hogy határozatba ment, a király-uton a Trarszenfeld féle kert mellett egy feljáró ut, valamint ennek végén egy rondeau s a fekete torony mögött a pihenő padokhoz vezető útnak még ez évben leendő, kiépítése. Mint legfontosabb határozatot megemlítjük, hogy a felső sétatér kellemes és erdőn keresztül vezető árnyékos uttal kapcsolassék össze a Rakodó völgygyel, mely uton több pont csak a gyönyörű kilátás számára rendeztetnék be. Valóban e határozat nagyon örvedetes, mert a Rakodó völgy csakugyan egyik legszebb része városunknak s eddig mégis teljesen el volt zárva. Ezen szép terv kivitelét nagyban megkönnyíti Rombauer Emil főreáliskolai igazgató áldozatkész szívesége, a ki késznek nyilatkozott Martonfalván fekvő házas telkének azon részét, mely ezen új sétányhoz szükségeltetnék, a szepítő egyletnek ezen célra ingyen átengedni, mely áldozatkésziséget a legnagyobb elismerés illeti Rombauer urat.

Ha a szepítő egylet ezen tervei nem fognak csak tervek maradni, hanem tényleg meg is valósulnak, úgy ez igazán nagyban járult hozzá városunk emeléséhez s akkor bizonyára nem fog hiányozni a polgárság részvétele sem, melyet csakugyan meg is fog érdemelni.

—r.

Fogarasmegye rovata.

— Gazdasági kiállítás. —

Fogaras vármegye fíradhatatlan főispánja, nagyváradi s teleki Horváth Mihály, mint a fogarasmegyei gazdasági egyesület elnökének kezdeményezése folytán idei szeptember 18-án Zernesten gazdasági kiállítás fog rendeztetni, melyre következő értesítés adatott ki:

Értesítés.

A „Fogarasmegyei gazdasági egyesület“ f. 1887. évi szeptember 18-án Zernesten gazdasági kiállítást rendezend a következő módzatok mellett: kiállítanak háziállatok, gazdasági termények, háziiparcikkék és rendeztetik versenyfuttatás a törcsvári járásban nevelt lovakkal.

Kitűzött díjak:

1. Saját nevelésű legjobb pár igás ökörért első díj egy sorbavetőgé, második díj egy váltóvaseke.
2. Borjas teheneknél első díj egy kaszálógép, második 3 frt. harmadik 1 frt. Borjunéki fiatal teheneknél első díj 2 frt, második 1 frt. 1—2 éves üsző borjunál első díj 2 frt, második 1 frt. 2—3 éves magán tulajdönt képező bikáknál 1 drb 10 frankos arany. 1—2 éves bikaborjunál első díj 2 frt, második 1 frt.
3. Borjas vagy borju ó bivaloknál első díj egy váltóvaseke, második díj 3 frt, harmadik díj 1 frt. 2—3 éves bivalbikáknál 3 frt. 1—2 éveseknél 2 frt. 1—2 éves üsző bivalborjunál első díj 2 frt második díj 1 frt.
4. Csikós anyakanczaknál első díj 2 drb 10 frankos arany, második díj 1 drb arany, harmadik

díj 3 frt. Mén- és kanczacsikóknál első díj 3—3 frt, 2-dik 2—2 frt, 3-dik 1—1 frt.

5. Jófa ju malaczos koczáknál első díj 3 frt, második 2 frt. Kanoknál 2 frt.

6. Idősb kosoknál és anyajuhoknál 2—2 frt, ez idei bárányoknál 1—1 frt.

7. Tavaszbuza, zab, korai kukoricza és burgonyánál első díj 2—2 frt, második 1—1 frt.

8. Káposzta, hagyma, murek, petrezselyemnél csoportosan 1 drb arany, egyes fajokért 2 frt.

9. Alma, körte, szilváért csoportban 1 darab arany; külön almáért 2 frt, körte és szilváért 1—1 forint.

10. Sajt és túróért 3—3 frt, sóstejért 1 frt.

11. Gyapju-szövetekért első díj 3 frt, második 2 frt, varrottas vászon-szövetekért 3 frt, sima vászon-szövetekért 2 frt.

12. Lófuttatásnál első díj 5 frt, második 4 frt, harmadik 3 frt, negyedik 2 frt, ötödik 1 frt.

Valamennyi díjtételnél a pénzjutalmon kívül még kitüntető oklevelek is fognak mint jutalmak kiosztatni,

A gyümölcsöknél tekintetbe vétetik a gyümölcs-fák mennyisége és czélszerű gondozása is; a gabonaféléknél a növény szalmája is, miért ez utóbbiaknál egy nyaláb gyökereitől kitépve is bemutatandó, am azoknál a fák mennyisége és gondozása beigazolandó, az is, hogy a kiállított állatok kiállításnak saját nevelésű.

A kiállításra bejelentések elfogadtatnak szept. hó 10-ig a rendező bizottság tagjainál, a kik következők: Dr. Metian János, Garoiu Miklós, Metian Trajan, Orlovsky Gyula, Dán János, Koponyi Márton vagy fia, Badin Aldimir, Stravoiu János Zernesten, Belle Sándor, Puscariu József, Murai Lajos vesztegintézet felügyelő Brassó, Tomás György Ó-Tohán, Zorka Jakab Vledényben, Gavrilescu Szunyogszéken, Manecutia János Almásmármézőn.

Gagy Samu,
titkár.

Horváth Mihály,
elnök.

Figyelmeztetés.

Hivatkozással az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület“ alapszabályainak VI. szakasz 7. §-ára, mely szerint „... minden tag a tagsági díj nem fizetése esetére a késedelmi kamatot megtérítésével együtt alávettette magát bármely járás-, illetőleg községi bíróság illetőségének“, tisztelettel kérem mindazokat, kik a brassóvármegyei főkegyelet tagjai közül az 1886-iki évre esedékes alapító, rendes avagy pártoló tagsági díjaikat még ez ideig sem fizették be, hogy kötelezettségeiknek annnyival is inkább siessenek eleget tenni, mert ellenkező esetben az illetők siettetik az alapszabályok vonatkozó passzusának alkalmazhatását.

Az egyleti szolga még utoljára a jövő augusztus hó 1-én ki fog menni a hátrálékosokhoz a nyugtával. Brassó, 1887. július hó 27.

Józsa Mihály,
főkegyel. pénztáros.

Helyi és vidéki hírek.

Méhészet. Abend András, méhészeti vándortanító, f. hó 25-én Koós Ferencz kir. tanfelügyelő kíséretében bejárta a hétfalusi községeket s meglátogatva az ottani méhész-telepeket, teljes meglegedését fejezte ki a méhészet terjedése felett. F. hó 26-án Brassóban volt a vándor tanító ur, a hol előadást is tartott az okszerű méhészetről.

Óvoda. A brassó-belvárosi kisdudóvó intézet a lefolyt 1886—87. tanévben 60 fiu és 60 leány járt. Ezek között volt 94 magyar, 23 német s 3 román ajku gyermek. Jele annak, hogy idegen ajku polgártársainknak ezen házagot pótló intézet ellen való bizalmatlansága csökkent. Jellemző az is, hogy 120 gyermek közül az egész év folyamán csak 4 gyermek maradt ki. Egy gyermek s i k e t n e m a, de azért igen szépen halad a munkában s társasjátékokban. — Mégis csak nagy jótétemény az óvoda.

Rendőri hírek. Elfogott szédelgő. Végre mégis sikerült Csengeri Mihályt, ki — mint annak idején köztünk — álnév alatt s illetéktelenül gyűjtött a n.-károlyi tűzkárosultak javára s Fogarasról meg Brassóból üres papírral telt pénzes leveleket küldött a n.-károlyi polgármesternek, elfogni. A városkapitányság ugyanis Adler Lipót fényképész által arról értesült, hogy nevezett Csik-Szeredáról azon kéréssel fordult hozzá, küldené neki Maros-Vásárhelyre poste restante az ittléte alkalmával készített fényképeket. Ennélfogva a kapitányság sürgőzettel megkereste a marosvásárhelyi rendőrséget Csengeri elfogatására, ki csakugyan Csikmegyéből oda utazott s így ment lépve. Lopás. Tegnap éjjel egy ittas élelmezési legénytől, mialatt hazafelé ballagott, egy arra menő ellopt az estű óráját. — Elveszett a Nr. 1-től a klastromutczán, buzasoron, czérna- s fekete-utczán keresztül vezető uton két fényképet s körülbelől 70 frt készpénzt tartalmazó tárcza. Becsületes megtalálóját kéretik, azt a városkapitányságnál átadni.

Új román pénztézet alakult Tordán. Neve „Ariesana“, mely folyó hó 25-étől kezdte meg működését. Igazgatója valami Suluziu nevű uraság.

Posztó-megrendelés az E. M. K. E. utján. Tizenötezer méter köpenyposztót rendelt meg a honvédelmi miniszter az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyes.“ kérésére textiliparosainktól. Ebből 10.000 méter Brassóban, 5000 méter Nagy-Szebenben rendeltetik meg. E rendelmeny újabb 45.000 forintot képvisel azon 100.000 frton felül, mely ugyancsak az

*) Tárgyhalmoz miatt késett.

E. M. K. E. által népfölkelési felszerelésekben szereztetett.

Rablók Zalamegyében. A kanizsai fogházból megszökött Roboz István, haramiabandájával rettegésben tartja Zala vármegye több vidékét. A napokban elég vakmerően levelet küldött Etl István murakeresztúri apáthoz, melyben 100 frtot és élelmi cikkeket kért, pontosan megjelölve a helyet, hova azokat küldje. A rablófőnök e kívánságát természetesen nem teljesítette, hanem helyette 20 csendőrt küldtek el bandája kézrekerítése végett.

Nagy szerencsétlenség. A felső-sziléziai vasúti szükségleteket gyártó társaság Friedenshütteben székelő igazgatóságának jelentése szerint a társaság telepén f. hó 25-én éjjel kazánrobbanás történt, melynek folytán a kazánház, az olvasztó kemenczék 22 kazánal egyútt szétromboltattak. A robbanás oka még nincs kiderítve. A robbanás által nagy tüzvész keletkezett, mely hat házat, a raktárt és az olvasztó kemenczékhez tartozó gépházakat hamvasztotta

el. Két ember odaveszett és huszan, jobbára könnyen, megsebesültek. A gyártelep üzeme hosszabb időn át szünetelni fog. A kár biztosítva volt.

Zsidó ügyvédek Oroszországban. A nagy orosz birodalomban nem elégedtek meg a zsidók kiutasítással, melyvel leginkább csak a földhöz ragadt szegény embereket sújtották, most már az intelligens elemekre kerül a sor. A hivatalokban zsidó tisztviselőket nem alkalmaznak, s egy újabb rendelet szerint a zsidó ügyvédek száma az összes ügyvédekhez képest 5 százaléknál nagyobb nem lehet.

Szállítások Bulgária részére. A brassói kereskedelmi és iparkamara értesíti az előbbi, a bolgár hadsereg számára szállítanló bőrölténytartók, fegyver- és derékszíjakra vonatkozó hirdetmény kapcsán az érdekelt köröket, hogy az érintett szállítási tárgyaknak leírása magán helyről német fordításban hozzá érkezett. Ez a kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthető.

Csöndnyitás Szófiában. A brassói kereskedelmi és iparkamara a Szófiában székelő cs. és kir. főügynökség által táviratilag értesített, hogy „Pesaro fréres” olasz bankfirma vagyonbukottnak nyilvánított. Csödbíróság az olasz főügynökség Szófiában.

Szerkesztő postája.

J. B. . . . a M. Már régen kellett volna tudnunk, hogy besoroztuk s legközelebb már ki is rukoltatjuk.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. július hó 28-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.55 vétel	8.56 eladás
ezüstpénz à 20	8.50	8.55
Napoleon d'or (aranypénz)	9.95	9.96
Török lira	11.22	11.26
Arany	5.90	5.92
Orosz papírrubel	109.—	110.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Ad 5612.—1887. számho.

(314) 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lukács Regina végrehajthatónak Birtelmer Péter végrehajtást szenvedő elleni 54 frt 94 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, Brassóban fekvő, a brassói 7199. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 5025. és a brassói 3880. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 6294. és 6295. helyrajzi számú fekvőknek adós Birtelmer Pétert illető felerészére az árverést 1030 frt 50 kr. ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi augusztus hó 27-ik napján délelőtti 9 órakor a brassói kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak — végrehajtható és képviselője kivételével — az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. törv.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1887. június hó 18-án

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság
Deési, elnök. Jakab Alajos, jegyző.

Szám 225.—1887. végreh.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv. cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a közhalmi kir. járásbíró 133./1887. számú végzése által Nádó Zsigmond javára Alsó-Rákos község ellen 120 frt tőke, ennek 1885. évi augusztus hó 15-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 12 frt 35 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kilégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 355 frtba becsült, bikák és sertésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a közhalmi kir. járásbíró 1103./1887. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagy is Alsó-Rákos községében, a község házfánál leendő eszközölésére az 1887. évi raktár: Török Józsefnél Budapesten, Ki július hó 28-ik napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvénycikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, becsárán alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-cikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiírtendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számított.

Köhalom, 1887. július hó 14.

Ifj. Zachariás Kristóf,
kir. bírósági végrehajtó.

(313) 2—2

A köszvény és osz ellen ajánlott számos háziszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garrral feldicsért más gyógyszerket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez

tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájdaimek, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyilalások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 olesó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezkesedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánszaktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellet ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódi. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlanhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban. *)

*) Brassóban: Kugler Ede, Jekelius Nándor, Klein Viktor, Hornung Gyula és is Honigberger A. gyógyszer-tárban — Főzánál leendő eszközölésére az 1887. évi raktár: Török Józsefnél Budapesten, Ki július hó 28-ik napjának délelőtti 10 órája

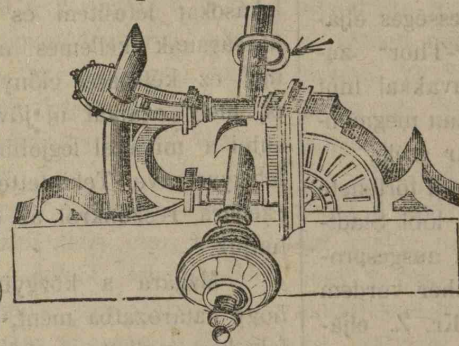
Lingel Károly

(270) 5 1

első magyar budapesti gőzkeretező, vajúló (Frais) esztorgályos és asztalos árú gyára

Budapest, VII., Rózsa-utca 4. és 5. sz. a.,

Alapított 1864.

mely a kor igényeinek megfelelő leg kitűnően van felszerelve, ajánlja minden e szakba vágó gyártmányait, u. m.: ajtó-, ablak-, párkálys keretlécceket, oszlopok és talapzatok, konzolák és tartók, mindentéle toronyminták szerint. Szalag- és másoló fűrés kivágatok számtalan minta szerint. Továbbá mindennemű asztalos kellékek: toiletté- és varróasztalos oszlopok, ép úgy konzol-, ebéllő- és salonszálalokhoz, ágy-, szekrény-, asztal-, szék-, fauteil- és sofa-lábak és oszlopok. Vázák különféle tárgyakhoz; theatálczák, pipa-, dohány- és szivartartók, virág-, ruha- és esernyőtartók, kottakocsik, carnischook, kályha-ellenzők, varró- és virágasztalkák diófából, feketén fényezett nickel gombokkal. Paraszt székek, üllőke irodai és iskolai ezélokra; etagérek és festési állványok.

Továbbá építészeti és decoratio részletek.

Egyáltalában minden e szakba vágó munkák kivétel nélkül pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Gazdagon illusztrált árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

DRESSNANDT J. EDE

Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt

(a rom. kath. templom közelében)

ajánlja jól berendezett raktárát, egyútt: arany és ezüst svájci zseboráit, inga-, keret-, schwarzwaldi mindennemű óráit, továbbá óraláncokat, zeneűveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legolcsóbb árakban.

Minden javítások és megrendelések lelkismeretes jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltetnek. Olyan tárgy, mely a megrendelőnek kedvére nincs, veztetés nélkül készségei visszatérítik. Minden e szakba tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítetik.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izléses s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel Knapp M.,

fényképész.

(213) 42—*